

มติชน สุดสัปดาห์

Matchon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 353

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 20 - พุธสัปดาห์ 26 มีนาคม 2569

ปีที่: 46

ฉบับที่: 2379

หน้า: 83(กลาง)

Col.Inch: 94.33 Ad Value: 33,298.49 PRValue (x3): 99,895.47

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: Agora: วาทกรรมการเมือง

Agora

กฤตภาศ คักติขสูวานนท์

วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

www.facebook.com/bintokrit

บทความนี้ไม่ใช่การฟอกขาวให้กับการซื้อเสียง และไม่ได้ล้างผิดให้กับข้อครหาเรื่องการเลือกตั้งที่ไม่โปร่งใส อันส่อให้เห็นว่าน่าจะมีการทุจริตครั้งใหญ่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2569

แต่จุดมุ่งหมายของบทความนี้คือการอธิบายและทำความเข้าใจเรื่องการซื้อเสียงว่ามีลักษณะที่ซับซ้อน (complicated) และมีเหตุมีผล (rational) กว่าที่คนทั่วไปเข้าใจและมักถูกตีความไปในทางลบแต่เพียงด้านเดียว

ซึ่งทำให้ขาดความเข้าใจพฤติกรรมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในไทย

โดยเฉพาะพื้นที่ชนบท อันมีโลกทัศน์และวิถีชีวิตที่แตกต่างไปจากผู้คนในสังคมเมือง

กระทั่งทำให้เกิด "วาทกรรมการเมือง" ในแบบที่เป็นการเหยียดชาวบ้านและแบ่งแยกประชาชนในเมืองกับชนบทออกจากการกัน

บังเกิดอคติเรื่อง "โง่ จน เล้ง" ที่มองชาวบ้านว่าขาดจิตสำนึกและเจตจำนงทางการเมือง สามารถซื้อได้ด้วยเงินไม่กี่บาท

ซึ่งท้ายที่สุดวาทกรรมนี้ไม่เพียงแต่เหยียดชาวบ้านว่าโง่ ส่วนชาวเมืองฉลาดเท่านั้น แต่ยังนำไปสู่ทัศนคติต่อต้านประชาธิปไตยไปจนถึงรังเกียจการเลือกตั้ง

ดังที่เคยได้เห็นมาแล้วในช่วงของการเมืองสีเสื้อ ตั้งแต่ยุคของกลุ่มคนเสื้อเหลืองหรือพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (พธม.) ไปจนถึงยุคของคนเสื้อหลากสีหรือคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงปฏิรูปประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.)

วาทกรรมการเมือง

คิดว่า การซื้อเสียงหรือ Vote Buying ในสังคมไทยนั้นได้รับการบอกเล่าและจดจำในลักษณะที่เป็นการแลกเปลี่ยนคะแนนเสียงกับเงินตราแบบ "ซื้อมาขายไป" โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งรับเงินเพื่อแลกกับคะแนนเสียงของตนตามราคาที่นักการเมืองเสนอให้โดยผ่านหัวคะแนน

เมื่อนักการเมืองที่ซื้อเสียงได้รับการเลือกตั้งและเข้าไปถือครองอำนาจรัฐได้แล้ว พวกเขา ก็จะเข้าไป "ถอนทุนคืน" ด้วยการทุจริตคอร์รัปชันผ่านสารพัดวิธี ซึ่งเป็นการ

โกงงบประมาณของแผ่นดินแล้วกอบโกยเข้าสู่กระเป๋าตัวเอง

ดังนั้น ผู้ที่ขายเสียงจึงเป็นส่วนหนึ่งของกลไกข้อฉลนี้ไปด้วย อันเป็นการบ่อนทำลายประเทศชาติไม่ให้เกิดการพัฒนาอย่างเต็มที่

ลักษณะของพฤติกรรมการซื้อสิทธิขายเสียงดังกล่าวสามารถอธิบายการเลือกตั้งในช่วงปี พ.ศ.2500-2540 ได้เป็นอย่างดี

คือตั้งแต่สมัยของ "สามจอมพล" (สฤษดิ์-ถนอม-ประภาส) จนมาถึงยุค "ประชาธิปไตยครึ่งใบ" สมัยพลเอกเปรม ติณสูลานนท์

และในช่วงปลายของยุคนี้เองที่ได้เกิดทฤษฎี "สองนคราประชาธิปไตย" ของ ศ.ดร.เอนก เหล่าธรรมทัศน์ ที่แยกลักษณะโลกทัศน์ และพฤติกรรมทางการเมืองของ

คนต่างจังหวัดกับคนกรุงเทพฯ ออกจากกัน

ตามวลีที่ว่า "คนต่างจังหวัดตั้งรัฐบาล คนกรุงเทพฯ ล้มรัฐบาล"

เหตุผลที่คำอธิบายเรื่องการซื้อสิทธิขายเสียงในฐานะที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อประชาธิปไตยสามารถอธิบายการเมืองไทยในช่วงนั้นได้ดี ก็เนื่องจากการเลือกตั้งใหญ่ยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้

การเมืองระดับชาติยังอยู่ห่างไกลจากผู้คนในชนบท ไม่ว่าจะใครจะได้เป็นนายกฯ หรือพรรคใดได้เป็นรัฐบาลก็ไม่มีผลต่อชีวิตของประชาชนอย่างเห็นได้ชัด

การเลือกตั้งจึงไม่มีความหมายกับชีวิตชาวบ้านอย่างจริงจัง ส่วนโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยสมัยนั้นก็ถูกกำกับโดยพลังของ "รัฐราชการ" แบบที่เฟรด ดับเบิลยู ริกส์ (Fred W. Riggs) นักรัฐศาสตร์ชาวอเมริกันเรียกว่า "Bureaucratic Polity"

ดังนั้น ชาวบ้านจึงมองไม่เห็นความสำคัญของการออกเสียงเลือกตั้งในระดับชาติมากนัก และคิดว่า การต้องสละเวลาทำมาหากินเพื่อเดินทางไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นการเสียเวลา

ด้วยเหตุนี้แทนที่จะนอนหลับทับสิทธิ์หรือไม่ก็ไปไหวตโนในคูหา พวกเขาจึงรับเงินจากหัวคะแนนในฐานะที่เป็นสินน้ำใจและค่ารถค่าเสียเวลา แล้วออกไปเลือกคนที่พวกเขาเองก็รู้จักมักคุ้นอยู่แล้ว ซึ่งพอจะช่วยเหลือพวกเขาได้บ้างในยามจำเป็น

การที่ชาวบ้านคิดว่าเลือกใครก็เหมือนกัน ฉะนั้น เลือกคนที่สีน้ำใจก็ยังดีกว่าทำให้เกิดการใช้เงินหว่านลงมาสู่พื้นที่ในช่วงฤดูเลือกตั้ง กระทั่งดำเนินไปสู่วงจรการทุจริตคอร์รัปชันดังที่ได้กล่าวมาในตอนต้น

คำอธิบายเรื่องการซื้อเสียงแบบเดิมจึงสามารถอธิบายการเมืองไทยในช่วง พ.ศ.2500-2540 ได้

มติชน สุดสัปดาห์

Matichon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 353

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 20 - พุธที่ 26 มีนาคม 2569

ปีที่: 46

ฉบับที่: 2379

หน้า: 83(กลาง)

Col.Inch: 94.33 Ad Value: 33,298.49 PRValue (x3): 99,895.47

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: Agora: วาทกรรมการเมือง

ทว่าเมื่อมีการปฏิรูปการเมืองหลังเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ อันนำมาสู่การเกิดรัฐธรรมนูญปี พ.ศ.2540 หรือ “รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน” ก็ได้สร้างความเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ทางการเมืองของประเทศไทยครั้งใหญ่หลายประการ

ไม่ว่าจะเป็นการเกิดพรรคการเมืองขนาดใหญ่สองพรรคแข่งขันกันคือพรรคไทยรักไทยและพรรคประชาธิปัตย์

เกิดการแข่งขันกันเสนอนโยบาย และนโยบายที่หาเสียงนั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง มีผลต่อชีวิตของชาวบ้านจริงๆ เช่น นโยบาย 30 บาทรักษาทุกโรค กองทุนหมู่บ้าน บ้านเอื้ออาทร แท็กซี่เอื้ออาทร โอท็อป ไรต์ดอส เป็นต้น

ภูมิทัศน์ทางการเมืองไทยที่เปลี่ยนไปขนานใหญ่นี้ทำให้ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งตระหนักว่าคะแนนเสียงของตนมีความสำคัญ

ดังนั้น เงินเพียงไม่กี่ร้อยจึงซื้อพวกเขาไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้เงินจึงมีผลต่อการเลือกตั้งน้อยลง แม้จะยังคงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเลือกตั้งอยู่ก็ตาม หากแต่เป็นปัจจัยรอง มิได้เป็นปัจจัยหลักอีกต่อไป

ลักษณะของการซื้อเสียงในช่วงนี้อธิบายได้ว่า แม้นักการเมืองยังคงหยิบยื่นเงินทองให้กับประชาชนผ่านหัวคะแนนอยู่ก็ตาม แต่กลับไม่ได้การันตีว่าจะได้รับชัยชนะหรือไม่

โดยมีผลวิจัยจำนวนมากที่ชี้ว่าชาวบ้านรับเงินจากผู้สมัครหลายเบอร์ แล้วตัดสินใจเลือกคนและพรรคที่พวกเขาชื่นชอบ ซึ่ง

พิจารณาจากปัจจัยหลายประการ ไม่ว่าจะ เป็นคุณสมบัติของตัวนักการเมือง นิสัยใจคอ ผลงานที่ผ่านมา พรรคที่สังกัด แนวนโยบายที่นำเสนอ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีสิทธิ์ออกเสียงกับผู้สมัคร หรือไม่ก็ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งกับหัวคะแนน เป็นต้น

เพราะฉะนั้นการซื้อเสียงจึงไม่ได้เป็นการยื่นหมยยื่นแมว ไม่ได้เป็นการแลกเปลี่ยนระหว่างเงินกับเสียงโหวตแบบซื้อมาขายไปในตลาด

หากแต่มีความหมายอย่างอื่น

นอกจากรัฐธรรมนูญ 2540 จะส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงในการเมืองไทยอย่างใหญ่หลวงแล้ว

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ดำเนินต่อเนื่องมาหลายสิบปีก็ยิ่งทำให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของไทยเปลี่ยนไปขนานใหญ่ด้วย

สิ่งหนึ่งที่ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดก็คือ การเกิดขึ้นของชนชั้นใหม่

ทำให้ประชาชนแต่ละกลุ่มมีความหลากหลายและสลับซับซ้อนกว่าในอดีตมาก

เกิดชนชั้นกลางที่สามารถแยกย่อยไปเป็นชนชั้นกลางใหม่หรือชนชั้นกลางระดับล่าง ชนชั้นกลางระดับกลาง และชนชั้นกลางเก่าหรือชนชั้นกลางระดับบน

ซึ่งมีผลต่อคำอธิบายเรื่องการซื้อเสียงด้วยเช่นกันว่าประชาชนรับเงินจากหัวคะแนนมาในความหมายว่าจะไถ่กันแน่

ซึ่งในงานวิจัยเรื่อง “บทบาทภูมิทัศน์การเมืองไทย” ของ รศ.ดร.อภิชาติ สถิตนิรามัย และคณะ เมื่อปี พ.ศ.2556 ได้พบว่า ชาวบ้านไม่ได้มองเงินที่หัวคะแนนจ่ายในแง่ลบ และไม่ได้คิดว่าเป็นการแลกคะแนนเสียงกับเงินแบบการซื้อขายในตลาด หากแต่เป็นสินน้ำใจที่ควรได้รับอยู่แล้วเมื่อถึงฤดูเลือกตั้ง

อันสะท้อนให้เห็นในเชิงสัญลักษณ์ว่าพวกเขายังคงมีความสำคัญ ได้รับการยอมรับและเป็นส่วนหนึ่งในเครือข่ายเดียวกันกับหัวคะแนนและผู้สมัครซึ่งเป็นคนในพื้นที่เดียวกันนั่นเอง

ขณะเดียวกัน พวกเขาที่ตระหนักในสิทธิเสรีภาพทางการเมืองของตน

อีกทั้งยังมีอิสระในการตัดสินใจว่าจะเลือกหรือไม่ ผ่านอำนาจต่อรองจากการร้องขอให้แก่ปัญหาหรือผลักดันสิ่งที่ต้องการ

ตลอดจนมีการประเมินผลงานผ่านข้อมูลข่าวสารและสายสัมพันธ์ที่มองเห็นกันในระยะยาวด้วย ●

คอลัมน์พิเศษ เทคโนโลยี

คอลัมน์พิเศษ ▾

เทคโนโลยี ▾

ความยั่งยืน กลยุทธ์ธุรกิจ

ธุรกิจ ▾

สตาร์ทอัพ ▾

Story of Business • Technology • Sustainability

สตาร์ทอัพ เกี่ยวกับเรา

ความยั่งยืน ▾

เกี่ยวกับเรา ▾

Share on

นวัตกรรม

NIA เปิดหลักสูตร CIA ปั้นผู้นำเมือง รับวิกฤตโลกด้วยนวัตกรรม

20 มีนาคม 2026

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (NIA) เปิดตัวหลักสูตร City Innovation Alliance (CIA) รุ่นที่ 1 มุ่งสร้างเครือข่ายผู้นำเมืองที่สามารถบริหารความเสี่ยง มองอนาคต และออกแบบเมืองให้มีความยืดหยุ่น รับมือกับการเปลี่ยนแปลงของโลก พร้อมต่อยอดองค์ความรู้และเครือข่ายจากโครงการนวัตกรรมเมืองที่มีอยู่แล้ว

หลักสูตรดังกล่าวเปิดรับสมัครผู้บริหารจากภาครัฐ ภาคการศึกษา ภาคเอกชน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมือง ตั้งแต่วันนี้ถึง 19 พฤษภาคม 2569 โดยไม่มีค่าใช้จ่าย

เปลี่ยนโจทย์การพัฒนาเมืองสู่ความ “อึด ถึก ทน”

ดร.กริชพกา บุญเฟื่อง ผู้อำนวยการสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กล่าวว่า ท่ามกลางความท้าทายของโลกที่เต็มไปด้วยวิกฤตการณ์รูปแบบใหม่ ทั้งสงคราม ปัญหาพลังงาน และโรคระบาด เมืองต่าง ๆ จำเป็นต้องมีลักษณะที่เรียกว่า “อึด ถึก ทน” หรือมีความพร้อมในการรับมือ (Resilience) หากเมืองมีโครงสร้างพื้นฐานที่ดีและมีแผนเผชิญเหตุเพื่อรับมือความเสี่ยง ประชาชนก็จะไม่ได้รับผลกระทบรุนแรง

“นวัตกรรมจะเป็นเครื่องมือสำคัญและเป็นทางออกในการพัฒนาเมือง ซึ่งไม่ได้จำกัดแค่ผลิตภัณฑ์ แต่ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการจัดการ การมองอนาคต (Foresight) บริการ โมเดลธุรกิจ หรือแม้แต่ต้นนวัตกรรมระดับชุมชน”

หลักสูตร CIA จึงถูกพัฒนาขึ้นภายใต้แนวคิด Innovative & Resilient City โดยออกแบบโครงสร้างการเรียนรู้ผ่าน 3 แกนสำคัญ ได้แก่ การบริหารจัดการความเสี่ยงของเมือง (Risk Management) การมองอนาคตของเมือง (Foresight) และความพร้อมในการสร้างความยืดหยุ่นของเมือง (Resilience Readiness) โดยมีนวัตกรรมเป็นกลไกเชื่อมโยงองค์ความรู้สู่การทดลองและการนำไปปฏิบัติจริงในพื้นที่

CIA ไม่ใช่สายลับ แต่คือพันธมิตรสร้างเมือง

ดร.กริชพกา กล่าวอีกว่า การพัฒนาเมืองในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาควิชาการ และภาคประชาสังคม การใช้ชื่อหลักสูตรว่า “CIA” (City Innovation Alliance) จึงสื่อถึงการเป็นเครือข่ายความร่วมมือหรือพันธมิตรของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับเมือง โดยนวัตกรรมจะเป็นกลไกสำคัญในการเชื่อมโยงองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนโยบายเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาเมืองที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติจริงในพื้นที่ได้

ทั้งนี้ ผู้บริหารและผู้นำที่มาเรียนจะต้องเปลี่ยนวิธีคิดจากการมองแค่ตนเอง เป็นการนำเอาประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง เพราะหากสังคมเมืองโดยรวมดีขึ้น ทุกคนก็จะได้รับประโยชน์และความสุข

4 ปัจจัยหลักสร้างระบบนิเวศนวัตกรรมเมือง

หลักสูตรให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบนิเวศนวัตกรรมเมือง ผ่าน 4 ปัจจัยหลัก ได้แก่ บุคลากร (Talent) การสร้างคนและนักนวัตกรรม ระบบนิเวศ (Ecosystem) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเติบโตของเมือง เงินทุน (Finance) การสนับสนุนงบประมาณ และนวัตกรรม (Innovation) การใช้เครื่องมือในการแก้ปัญหา เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองให้สามารถปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ต่อยอดองค์ความรู้จากเครือข่ายนวัตกรรมเมืองที่มีอยู่แล้ว

ผู้จัดทำหลักสูตรเปิดเผยว่า NIA ไม่ได้เริ่มพัฒนาหลักสูตรจากศูนย์ แต่มีพอร์ตโฟลิโอโครงการนวัตกรรมเมืองที่ดำเนินการอยู่แล้ว เช่น โครงการเมืองสร้างสรรค์ โครงการ Safe City รวมถึงย่านนวัตกรรมเฉพาะทาง อาทิ ย่านการแพทย์ และย่านไซเบอร์ซึ่งดำเนินงานร่วมกับเอกชนรายใหญ่ นอกจากนี้ ยังมีสตาร์ทอัพที่พร้อมจะเข้ามาช่วยตอบโจทย์ปัญหาของเมือง ข้อมูลและเครือข่ายเหล่านี้จะถูกนำมาแชร์และต่อยอดในหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกรณีศึกษาที่เกิดขึ้นจริง

วิกฤตซ้อนวิกฤตที่เมืองต้องเผชิญ

รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรบุษบา มารมย์ หัวหน้าหน่วยวิจัยอนาคตและนโยบายเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในฐานะที่ปรึกษาหลักสูตร กล่าวว่า ปัจจุบันปัญหาของเมืองไม่ได้มาทีละเรื่อง แต่มาพร้อมกันหลายมิติ หรือที่เรียกว่า Poly-crisis เช่น การเกิดโรคระบาดโควิด-19 ตามด้วยภัยแล้ง และส่งผลกระทบต่อเป็นลูกโซ่

ลองนึกภาพตาม: น้ำท่วมทำให้การคมนาคมหยุดชะงัก ส่งผลเสียต่อเศรษฐกิจ การขนส่งสินค้าล่าช้า ร้านค้าต้องปิดกิจการชั่วคราว และที่สำคัญคือการเข้าถึงโรงพยาบาลของผู้ป่วยฉุกเฉินก็ถูกตัดขาด ปัญหาเดียวสามารถลามไปทุกภาคส่วนโดยไม่ทันตั้งตัว

ผู้นำเมืองจึงต้องมองภาพรวมความเสียหายออกเป็นระบบ และไม่สามารถแก้ปัญหาลูกเดียวได้ นวัตกรรมในที่นี้จึงไม่ได้หมายถึงแค่เทคโนโลยี แต่รวมถึงกลไกการทำงานข้ามหน่วยงาน กฎเกณฑ์ และความร่วมมือ ซึ่งเป็นแก่นสำคัญที่จะทำให้นำแนวคิดไปปฏิบัติได้จริงระดับเมือง

เมื่อเมืองแต่ละแห่งมีบริบทไม่เหมือนกัน

รศ.ดร.วิจิตรบุษบา กล่าวว่า แนวคิดด้านความยืดหยุ่นไม่สามารถใช้วิธีคิดเดียวแล้วนำไปครอบคลุมได้ทุกที่ เพราะบริบทและปัจจัยของแต่ละเมืองไม่เหมือนกัน เมืองใหญ่ที่ซับซ้อนอย่างกรุงเทพฯ ย่อมมีปัญหาต่างจากเมืองท่องเที่ยวชายทะเล หรือเมืองอุตสาหกรรมในภาคตะวันออก

หลักสูตรจึงถูกออกแบบมาให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนและแชร์ประสบการณ์กัน โดยจะมีการจัดกลุ่มหา Pain point ร่วมกันตามธีมหรือพื้นที่ พร้อมทั้งอาจกำหนดโจทย์เมืองสมมุติหรือเมืองในอุดมคติ (Utopia) ขึ้นมา

เป็นกรณีศึกษา เพื่อให้เห็นว่าเมืองที่คาดหวังควรเป็นอย่างไร และหามาตรฐาน (Benchmark) ร่วมกัน

3 ระยะเวลาเรียนรู้สู่การลงมือทำจริง

รศ.ดร.วิจิตรบุษมา กล่าวถึงโครงสร้างการเรียนรู้ของหลักสูตรว่า ได้รับการออกแบบมาเพื่อสร้างผู้นำที่รับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้จริง โดยแบ่งการเรียนรู้เป็น 3 ส่วน

- ส่วนแรกคือ Ready Now การจัดการปัญหาเฉพาะหน้า ใช้ความเข้าใจพื้นฐานเพื่อใช้นวัตกรรมแก้ปัญหาที่เจอในปัจจุบันอย่างเป็นระบบ เช่น เมื่อน้ำท่วมจะทำอย่างไรให้การจราจรยังเดินได้ หรือเมื่อโรคระบาดมา จะบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะอย่างไร
- ส่วนที่สองคือ Ready Next การมองอนาคต (Foresight) เพื่อให้เห็นภาพความเสี่ยงล่วงหน้า และมองหาโอกาสในวิกฤตเพื่อสร้างการเติบโตให้เมือง เช่น การคาดการณ์ปัญหาขาดแคลนพลังงาน และวางแผนรับมือก่อนเกิดเหตุการณ์จริง
- ส่วนที่สามคือ Ready New การติดอาวุธด้วยเครื่องมือ เช่น Toolbox เช็คลิสต์ และ KPI เพื่อให้ผู้เรียนนำกลับไปใช้ในองค์กรหรือพื้นที่ของตนเองได้จริง

ทั้งนี้ หลักสูตรจะครอบคลุมปัญหาหลักของเมือง 8 ด้าน ที่มักจะเกิดขึ้นซ้อนทับกัน ได้แก่ ความต่อเนื่องของบริการสาธารณะ (Service Continuity) การครอบคลุมคนทุกกลุ่มรวมถึงกลุ่มเปราะบาง (Social Inclusion) สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Health & Well-being) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความมั่นคงทางพลังงาน (Climate Change & Energy Security) การลงทุนและเศรษฐกิจ (Investment & Economic Vitality) โครงสร้างพื้นฐานและการเดินทาง (Mobility & Infrastructure) ความปลอดภัยในพื้นที่สาธารณะ (Safety) และความปลอดภัยทางไซเบอร์และข้อมูลดิจิทัล (Digital & Cyber Security)

คัดเลือกเข้มข้น หวังคนตั้งใจจริงสร้างเครือข่าย

หลักสูตร City Innovation Alliance (CIA) กำหนดสัดส่วนผู้เข้าร่วมไว้อย่างชัดเจน ประกอบด้วย ภาครัฐ และท้องถิ่นร้อยละ 50 ภาคเอกชนร้อยละ 30 ภาคการศึกษาร้อยละ 10 และภาคประชาสังคมและสื่อมวลชนอีกร้อยละ 10

ดร.กริชพกา กล่าวว่า หลักสูตรนี้ไม่มีค่าใช้จ่ายเนื่องจากใช้เงินภาษีประชาชน จึงต้องการคนที่ตั้งใจจริง มีความมุ่งมั่น (Commitment) และพร้อมที่จะซึมซับความรู้เพื่อนำไปสร้างการเปลี่ยนแปลงให้ประเทศ โดยคาดว่าอัตราการแข่งขันจะสูงถึง 3:1 เทียบเท่าหลักสูตร PPCL ของ NIA

นอกจากการเรียนรู้และเวิร์กชอปแล้ว หลักสูตรยังเน้นการลงพื้นที่ศึกษาดูงานจริง (Site Visit) ในสถานที่ที่ปกติเข้าถึงได้ยาก เพื่อให้เห็นการนำนวัตกรรมมาแก้ปัญหาในพื้นที่จริง โดยระยะแรกจะเน้นดูงานในประเทศเป็นหลัก

จบหลักสูตรไม่ทิ้งกัน พร้อมสนับสนุนทุนต่อยอด

ตัวแทนผู้จัดทำหลักสูตรเปิดเผยว่า ผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของหลักสูตรนี้คือการสร้างคนและผู้นำที่สามารถนำสิ่งที่เรียนไปปรับใช้กับพื้นที่และองค์กรของตนเองได้จริง รวมถึงการสร้างเครือข่ายและวิธีคิดในการทำงาน

หากผู้เรียนสามารถคิดค้นนวัตกรรมต้นแบบหรือแนวทางแก้ไข (Solution) ที่ดีระหว่างเรียน สามารถหยิบไปใช้แก้ปัญหาในพื้นที่ของตนเองได้ทันทีโดยไม่ต้องรอนงบประมาณจาก NIA แต่หากนำไปใช้แล้วได้ผลสัมฤทธิ์ที่ดี NIA ก็มีกลไกพร้อมสนับสนุนงบประมาณต่อยอดให้ในภายหลัง

รศ.ดร.วิจิตรบุษบา กล่าวเสริมว่า ในมุมมองของวิชาการ หลักสูตรนี้จะช่วยจัดระบบความคิดให้เป็นขั้นตอน โดยมีเครื่องมือและเชคคิสต์ให้ ซึ่งในระหว่างที่เรียน ผู้เรียนก็ยังคงต้องทำงานและเผชิญปัญหาจริงอยู่แล้ว ดังนั้นผู้เรียนจึงสามารถนำโครงสร้างทางความคิดอย่างเป็นระบบนี้กลับไปใช้แก้ปัญหาในบทบาทหน้าที่การทำงานของตนเองได้เลยทันที

ผู้สนใจสามารถสมัครเข้าร่วมหลักสูตร City Innovation Alliance (CIA) รุ่นที่ 1 ได้ตั้งแต่วันที่ถึง 19 พฤษภาคม 2569 ทาง <https://shorturl.at/TCYzL> โดยกำหนดการเรียนทุกวันพุธ เวลา 12.00 – 18.00 น. ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม ถึง 26 สิงหาคม 2569 ณ โรงแรมแกรนด์ เซนเตอร์ พอยต์ สรวงศ์ กรุงเทพฯ

การศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมและสอบถามข้อมูลได้ที่ สถาบันวิทยาการนวัตกรรม (NIA Academy) สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน) โทรศัพท์ 02-0175555 หรือ 0945516169 อีเมล cia.niaacademy@gmail.com เว็บไซต์ <https://academy.nia.or.th/site/>

ข่าวอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

[Whoscall ชี้ไทยเบอร์ 1 อาชญากรรมไซเบอร์เอเชีย ยอดมิจฉาชีพพุ่งสวนทางโลก](#)

[นรุ ฝนิก สร. นำ 5G-AI พลิกโฉม 'หมอพร้อม Super App'](#)

แท็กที่เกี่ยวข้อง

City Innovation Alliance

NIA

Resilience

Upskill

การพัฒนาเมือง

ดร.กริชพกา บุญเฟื่อง

นวัตกรรมเมือง

ผู้นำเมือง

รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรบุษบา มารมย์

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ

เมืองยืดหยุ่น

เอ็นไอเอ อะคาเดมี่

ผู้เขียน

Sona Satta

นักข่าวรุ่นใหม่ไฟแรง ตัวแทนของความสดใหม่ พร้อมวิ่งหาข่าวมาเสิร์ฟด้วยความใส่ใจ ในสไตล์ที่เป็นกันเอง เหมือนเพื่อนเล่าให้ฟัง